

Knowing Sacred/Fear of God #1, Solomon Pyhän tunteminen/Jumalanpelko osa 1, Salomon

Hei kaikki,

Olen kuullut ja lukenut toistuvasti vuosien mittaan, että minulla on määrä olla jumalanpelko, mutta mikään saarna tai kirja ei ole koskaan kertonut minulle, kuinka voisin sen saada. Herran pelko on tiedon ja viisauden alku*, mutta mitä se on? Tiedän varmasti sitä mitä se ei ole, koska olen joskus ihmetellyt toisten tekoja havainnoidessani: 'Eikö heillä ole yhtään jumalanpelkoa?' * Sananlaskut 1:7, 9:10

Tässä sarjassa on kysymys tuosta 'kunnioittavasta arvostuksesta' tai 'Herran pelosta' sekä siitä, miksi Kristuksen ruumiilla ja yhteiskunnalla ei ole mitään käsitystä pyhästä, ei mitään Jumalan pelkoa, ei mitään kunnioitusta sellaisia asioita kohtaan kuten syntymättömän elämä ja sellaisen ihmisen elämä, jonka kanssa ei olla samaa mieltä poliittisesti tai opillisesti, ynnä siitä, kuinka voi saada 'Jumalanpelon'.

Salomon

Herra ilmestyi Salomonille kahdesti, mikä on merkitty muistiin 1. Kun. 3:5-15:ssä sekä 9:2-9:ssä. Ensimmäisellä ilmestymiskerrallaan Herra kysyi häneltä, mitä hän halusi ja hän pyysi: "...ja ymmärtävää sydäntä kansasi hallitsemiseksi, jotta saatan hyvän ja pahan..." ja Herra antoi hänelle hänen pyyntönsä mukaisesti viisautta sillä ehdolla, että Salomon vaeltaisi Hänen kanssaan.

Toinen kerta, jolloin Hän ilmestyi Salomonille, tapahtui temppelin pyhittämisen jälkeen siinä tarkoituksessa, että solmittaisiin liitto, jolla vahvistettaisiin jonkun Daavidin suvusta olevan aina Israelin valtaistuimella niin kauan kuin tämä vaelsi Herran kanssa.

Mutta Salomon ei seurannut Herraa, luku 11:6 toteaa: "Ja Salomo teki sitä, mikä on paha Herran silmissä, eikä uskollisesti seurannut Herraa niin kuin hänen isänsä Daavid." Jae 9 jatkaa: "Niin Herra vihastui Salomoon, koska hänen sydämensä oli kääntynyt pois Herrasta, Israelin Jumalasta, joka kahdesti oli ilmestynyt hänelle."

Ilmestyksen tuloksena on tilivelvollisuus

Huomaa se tilivelvollisuus, jota Salomonilta odotettiin. Herra oli vihainen, koska Hän oli ilmestynyt Salomonille kahdesti, eikä sillä kuitenkaan ollut mitään vaikutusta Salomonin käytökseen. Hän jatkoi toisille jumalille uhraamista muiden syntien lisäksi.

Herran näkeminen kahdesti oli ilmestys, jonka oli määrä tuoda tilivelvollisuuden ja vastuullisuuden tunto yhdessä kunnioittavan Jumalan pelon kanssa - Hän oli lopultakin se, joka kirjoitti sananlaskut 1:7 ja 9:10 Herran pelosta. Mutta Salomon käänsi selkänsä noille ilmestyksille eikä pitänyt niitä pyhinä ja jonain sellaisina, joille hän tunsivat olevansa tilivelvollinen.

Sen tähden Salomon ei tuntenut mitään jumalanpelkoa uhratessaan toisille jumalille. Se, ettei pidä ilmestystä henkilökohtaisena sydämessä ja se, ettei anna sen vaikuttaa omaan elämään, johtaa paatuneeseen sydämeen, joka on välinpitämätön Jumalan asioiden suhteen.

Ilmestys JumalaSTA muuttaa elämiä - jos me annamme sen muuttaa

Sydämessä oleva ilmestys muutti Pietarin elämän Matt. 16:16-17:ssä hänen julistaessaan: "Sinä olet Kristus! Elävän Jumalan Poika!" Jeesus sanoi, että Isä oli se, joka näytti hänelle tuon tosiasian. Tosiasiallisesti Isä näytti jokaiselle meistä Jeesuksen Kristuksena, ja me vastasimme siihen.

Mikä oli se prosessi, jolla Pietari sai tuon ilmestyksen? Teksti sanoo, että ihmiset puhuivat siitä, kuka Jeesus mahtaisi olla - ehkä Elia, Jeremia vai joku toinen profeetta joka oli palannut kuolleista? Pietari kuuli kaikki nuo spekulatiot, ajatteli asiaa perusteellisesti mielessään ja syvällä hänen sydämessään Isä Henkensä kautta osoitti hänelle, että Jeesus oli Hänen Poikansa. Sama asia tapahtui sinulle ja minulle - Isä osoitti meille Jeesuksen, ja me vastasimme pohtiessamme kaikkia muita 'ääniä' ja mielipiteitä, joita on liikkeellä.

Vain kaksi lukua aikaisemmin*

Jeesus oli tullut vetten päällä kävellen heidän luokseen sanoen (kreikaksi): "Olkaa rohkeat. MINÄ OLEN. Lakatkaa nyt olemasta peloissanne!" mihin Pietari vastasi: "Herra, jos sinä olet (MINÄ OLEN), käske minun tulle luoksesi vetten päällä!" *Matt. 14:27, 2. Moos. 3:14 Amplified Version- käännös suomennettuna

Tuo kokemus luvussa 14 mitä todennäköisimmin myötävaikutti Pietarin ilmestykseen luvussa 16: Sinä olet Kristus, Elävän Jumalan Poika!

Niinpä näemme ilmestyksen tulleen Jumalan **henkilökohtaisen** kokemisen kautta, ja sitten ajatteleamalla sitä perusteellisesti - henkilökohtaisesti.

Paatuneet sydämet

Mk. 6:51-52:ssa kun Jeesus tulee veneeseen sen jälkeen kun Hän ja Pietari kävelivät vetten päällä takaisin sen luo, ja tuuli ja aallot laantuivat, sanotaan: "Ja he hämmästyivät aivan mittaamattoman paljon. Sillä he jättivät pohtimatta tai ymmärtämättä leipäihmeiden opetusta ja merkitystä; itse asiassa heidän sydämensä oli tullut paatuneeksi, sumentuneeksi ja menettänyt ymmärryksen voiman." Amplified Version

Jokaisella opetuslapsella oli henkilökohtainen ilmestys Jeesuksesta ruoan moninkertaistamisen muodossa ja jokainen oli jopa osallistunut siihen kun Hän käytti jokaista heistä jakamaan ruokaa - kuitenkin yksikään ei pysähtynyt pohtimaan sitä, mitä he olivat kokeneet - siten he olivat mittaamattoman hämmästyneitä kun Hän käveli vetten päällä.

Mutta ajattele tätä - heidän ilmiselvästi odotettiin pohtineen ruoan moninkertaistumista siinä lyhyessä ajassa auringonlaskun, jolloin he astuivat veneeseen, ja aamu kolmen ja kuuden välillä soutuessaan koko yön, kun Jeesus tuli vetten päällä kävellen heidän luokseen - sillä jos he olisivat pohtineet, tuo jae sanoo, he eivät olisi olleet ällistyneitä eikä heidän sydämensä olisi paatunut.

Elämme kiireisessä maailmassa, ja kuitenkin Jumalan odotusarvo siitä, että pysähdymme välittömästi pohtimaan vastaanottamiamme ilmestyksiä, pohdimme kokemiamme ihmeitä, pysyy samana.

Vietä aikaa ja pohdi Häntä. Vaali yksinoloa. Heräjä ja tiedä, että Hän on Jumala.

Ilmestys Jumalalta on ensin henkilökohtaista, ei seurakunnallista

Jokaisen tapauksen, jossa ilmestys Jumalasta johtaa Jumalan pelkoon/kunnioitukseen Raamatussa, pohjana on henkilökohtainen, ei ison joukon seurakunnallinen ilmestys. Jumalanpelon pitäminen sydämessämme on henkilökohtaista - tuon kunnioittavan pelon, että Jumala on Jumala ja me tulemme tekemään itsestämme tilin eräänä päivänä.

Jokaisen auditoriomuotoisen jumalanpalveluksen, kotikokoontumisen, tai jopa kokoontumisen ystävän kanssa rukoilemaan ja palvomaan, tulee virrata siitä syvemmästä ja henkilökohtaisemmasta kahdenkeskisestä vaelluksesta Jumalan kanssa, joka meillä on. "Seurakunnan" ei pitäisi olla siellä minne menemme saadaksemme ilmestystä; sitä tulee päivittäin vaeltaessamme Hänen kanssaan. "Seurakunta" on pelkästään sellainen osa elämäämme, joka vain täydentää henkilökohtaista vaellustamme Hänen kanssaan sekä Häneen liittyvää ilmestystämme, ja on siihen nähden toisarvoista.

Sen tuloksena on kristittyjä, joilta puuttuu aito ilmestys, joka tulee vain olemisesta Hänen kanssaan, he ovat huijanneet itsensä ajattelemaan, että 'hyvään jumalanpalvelukseen' tai 'hyvään opetustapahtumaan' meneminen merkitsee Jumalan kokemista. Useimmilla ei ole mitään hajua siitä, millaista on aito Jumalan kokeminen. Ikään kuin yrittäen nähdä yksityiskohtia sumun läpi he tietävät Hänen olevan tuolla jossain, mutta useimmat kieltäytyvät varaamasta aikaa ja sitkeästi ponnistelemaan oppiakseen itse kotona, kuinka tulla Hänen läsnäoloonsa vain kahden kesken, vain he ja Hän.

Koolla oleva seurakunta voi saada aikaan Hänen läsnäolonsa tuntemisen yhteisesti, mutta ilmestyksen täytyy virrata seurakunnalliselta tasolta henkilökohtaiselle tasolle, jotta sillä olisi mitään elämää muuttavaa vaikutusta. 'Hyvä opetus' voi saada vastakaikua ja synnyttää innostusta jonkun ihmisen hengessä hänen kuunnellessaan sitä, ja tuhannet voivat merkitä muistiin uusia asioita, joita Sanassa nähdään, mutta jollei jokainen yksilö sovelta tuota ilmestystä henkilökohtaisesti, he jäävät muuttumattomiksi.

MUTTA: Se että omaa ilmestyksen JumalaSTA, ei JumalaLTA on sitä, mikä muuttaa elämiä.

Upeiden palvontalaulujen soittolista ei merkitse mitään, ellet ensin palvo Jumalaa sydämessäsi ilman mitään säestystä. Muistikirja täynnä opetusta ei merkitse mitään, ellet ensin sovelta sitä jonka suhteen Hän on sinua sydämessäsi käsitellyt vain Hänen ja itsesi välillä, ensiksi.

Herran pelko - tuo kunnioittava arvostus Jumalaa kohtaan - alkaa henkilökohtaisella ilmestyksellä. Mutta ei vain ilmestyksellä, ponnistelun antaa tuon ilmestyksen upota sydämiimme tullakseen osaksi elämäämme noiden ilmestysten soveltamisen kautta.

Ensi viikolla Chris ja 'tyttö'. Siihen saakka siunauksin,

John Fenn

**Knowing Sacred/Fear God #2, Chris/the Girl
Pyhän tunteminen/Jumalanpelko osa 2, Chris/Tyttö**

Hei kaikki,

Chris ja minä olimme Lowe-kaupassa - joka on rautakauppa ja myy työkaluja ja puuta, valaisimia ja kodinkoneita ja muuta - ja tapanamme on, että Chris tarttuu kiinni ostokärryistämme pyörätuolissa istuessaan ja sitten minä menen kärryjen eteen ja vedän kärryjä ja häntä. Näytämme kolmiosaiselta junalta rullatessamme pitkin hyllyjen välikäytäviä ja tunnetusti saatamme tyhjentää hyllyjä liikkuessamme liian leveästi kulman ympäri ja Chrisin käsivarren pyyhkäistessä tavaroita hyllyltä. (katso kuva)

Tänä nimenomaisena päivänä käännyimme eräässä kulmassa ja näimme vähintään 75-vuotiaat miehen ja naisen seisomassa kohdassa, jonne Chrisin pyörätuoli oli rullaamaisillaan. Hän näki heidät menessään kulman ympäri ja huudahti naiselle: "Varo tyttö, tässä sitä tullaan, suo anteeksi!"

He katsahivat ylöspäin ajoissa ja ohi menessään Chris sanoi: "Suo anteeksi, tyttö, hyvin tehty, kiitos!" kun me vältimme törmäämästä heihin vain muutamalla sentillä. Tuo kaikki tapahtui hitaassa kävelyvauhdissa, mutta Chris piti itseään kilpa-auton ajajana.

Kun olimme saaneet asiamme hoidettua muutamaa minuuttia myöhemmin, menimme naapuriin Walmartiin, koska Barb oli säästänyt ruokaostoksia listalle meidän ostettavaksemme. Menessämme jälleen erään kulman ympäri lähes törmäsimme tähän pariskuntaan ja taas Chris huudahti naiselle: "Varo tyttö! Tässä sitä tullaan!" Siinä kohdassa mies kääntyi tervehtimään Chrisiä: "Emmekö nähneetkin sinut naapurissa, nuori mies?" ja kääntyen minun puoleeni sanoi: "Teette hyvää työtä, herra, todella hyvää työtä" ojentaessaan kättään kädenpuristukseen. "Hän on hieno nuori mies. Vaimoani ei ole kutsuttu 'tytöksi' pitkään aikaan ja se sai meidät nauramaan - pelastitte päivämme! Kiitokset." Chris ojensi kätensä nähdessään minun kättelevän miestä pyytäen: "Voinko kätellä teitä, herra?"

Käteltyään miestä Chris sanoi: "Kiitos teille, herra, meidän täytyy nyt mennä, mennään isi kilpa-auto, mennään!" äännellessään kuin varikkoalueelta lähtevä kilpa-auto ja me rullasimme eteenpäin. Olin jälleen kerran ällistynyt siitä, että Chris oli siunannut jotakuta ilman että oli siitä tietoinen ja siitä, kuinka hyväntahtoisesti tämä pariskunta reagoi Chrisiin kummankin osapuolen kunnioittaessa toista; Chris puhuttelemalla heitä niin kohteliaasti kuin vain osasi ja he antamalla tunnustusta hänen kunnioittavalle ja hyvälle sydämelleen.

Olen puhunut...

...siitä kuinka jumalanpelko, tuo Häneen kohdistuva syvä kunnioitus ja kunnioittava arvostus, alkaa ilmestyksellä Hänestä. Chrisin kaulan ympärillä oli hänen syntyessään napanuora vetosolmussa, mikä jätti hänet mieleltään noin nelivuotiaaksi, vaikka tätä kirjoitettaessa hän on lähes 36-vuotias.

Kuitenkin hänellä on enemmän ilmentystä Jumalasta kuin useimmilla 'normaaleilla' uskovilla. Eräänä päivänä hän ryömi pitkin eteistä (hän kykenee tukemaan painoaan ollessaan jaloillaan, muttei voi kävellä) sanoen: "Isi! Isi! Tiedätkö mitä Jeesus kertoi minulle?!" Vastasin: "En Chris, mitä Hän sanoi?" "Hän sanoi, että eräänä päivänä Hän aikoo kävellä vuorten poikki kanssani, jep, niin Hän sanoi, jihuu! Niin Hän sanoi! Jep, Hän aikoo kävellä kanssani vuorten poikki!" naureskellen ja hekotellen itsekseni.

Herra on ilmestynyt näyssä minulle niin että Chris on myös ollut läsnä - kerran kun Chris ja minä osallistuimme kristilliseen konserttiin ja Herra tuli ja seisautti tuolini oikealle puolelle

opettamaan minua useiden minuuttien ajan parantumisesta Chrisin istuessa pyörätuolissaan oikealla puolellani. Kuitenkaan Herra ei milloinkaan tuosta ensimmäisestä huhtikuussa 1986 tapahtuneesta ilmestymisestä lähtien ole millään ilmestymiskerrallaan sanonut mitään Chrisin parantamisesta.

Chrisin usko, vastakohtana minun uskolleni, on odottaa kunnes hän pääsee taivaaseen, jolloin hän sitten voi kävellä Jeesuksen kanssa. Hän sanoo: "Kun pääsen taivaaseen, aion juosta" ja sen kaltaisia juttuja. Juuri siinä hänen uskonsa on, eikä Jeesus ole koskaan antanut mitään viitettä siitä, että Hän toimisi vastoin Chrisin uskoa. Chrisillä on voimakas ja syvälinen kunnioitus Herraa kohtaan ilmestyksestä syntyneessä lapsen kaltaisessa yksinkertaisuudessa. Herra on Jumala, Chris ei ole. Mutta Hän on myös hänen ystävänsä. Yksinkertaista.

Jokaisen ambulanssin kiitäessä ohi, jokaisen paloauton ohittaessa meidät kiitäessään hätätilanteeseen, jokaisen ihmisen kohdalla, jonka Chris havaitsee olevan surullinen tai yksinäinen tai muussa sellaisessa tilassa jonka Chris huomaa, hänen ensimmäinen reaktionsa on tarttua käteeni ja sanoa: "Meidän on paras rukoilla", ja me teemme niin. Hänen paras ystävänsä ryhmäkodissa on nuori nainen, lähetystyössä olevan pariskunnan tytär, ja Chris lohduttaa tyttöä tämän ollessa poissa toaltaan: "Tilanne on ok, Frankie, Jeesus on kanssamme, se on ok, annapa kun rukoilen puolestasi."

Muita kohtaan oleva kunnioitus on luonnollista seurausta ilmestyksestä Jumalasta, sillä jumalanpelkoon sisältyy kunnioitus niitä kohtaan, jotka Hän on luonut kuvakseen ja kaltaisekseen.

Vastakohtana: Liittyen jumalanpelon puuttumiseen on tilivelvollisuuden puute toisille ja Hänelle, kevytmielisen epämuodollisuuden tunto koskien Jumalan asioita sekä itsepetos, joka järkeilee pois synnin tai maailmallisuuden omassa elämässä, seurakunnassa tai maassa.

'Sonic'-pikaravintolan nainen

Chris ja minä olimme paikallisen *Sonic*-nimisen pikaravintolan autokaistalla. Nämä ravintolat ovat malliltaan klassisia amerikkalaisia 1950-luvun drive-in -ravintoloita - ajetaan tilaan, jossa on ruokalistataulu ja napin painalluksen jälkeen joku sisällä ottaa tilauksen, ja tällaisten paikkojen liikkuva tarjoilija, joka ainakin meillä päin on joskus rullaluistimilla, tuo tilauksen muutama minuuttia myöhemmin. Mutta tässä tietyssä Sonicissa on myös autokaista, ja odotimme ikkunan luona tilaustamme.

Odottaessamme huomasin, että edessämme olevan auton asiakas oli pysähtynyt kahden roskasäiliön luo, jotka olivat alueen reunalla juuri ennen kadulle poistumista. Koska kyse oli drive-inistä, se tarkoittaa, että ruoka syödään autossa, niinpä nuo säiliöt ovat asiakkaita varten kohteliaana eleenä, jotta he voivat heittää niihin ateriaansa liittyvät roskat ennen kuin ajavat pois.

Mutta edellämme oleva nuori nainen pysähtyi roskasäiliöiden luo ja sen sijaan, että olisi vain heittänyt ateriaansa liittyviä juttuja säiliöön, hän pysäköi auton, astui ulos ja alkoi tyhjentää kaikkia erilaisia roskia takaistuimeltaan, takaosan lattialta ja mistä tahansa kohdasta autoa hän roskia löysikin ja täytti yhden kokonaisen roskasäiliön muualta kuin ravintolasta tulleilla roskillaan.

Katsellessani ajattelin itsekseni: "Hänellä ei ole mitään ymmärrystä siitä, miksi nuo säiliöt on

sijoitettu tuonne tai jos on, niin sitten hän ei välitä. Missä on kunnioitus oikeaa ja väärää kohtaan? Naisella ei selvästi ole jumalanpelkoa. Onkohan hän uskova? Miksei hän tiennyt tai välittänyt kunnioittaa sitä ilmeistä syytä, miksi nuo roska-astiat ovat siellä? Miksei hänellä ollut mitään sisäistä kurinalaisuutta pidättämässä häntä väärinkäyttämästä niiden tarkoitusta?"

Yhteiskunta

Kaikkialla, minne katsomme, näemme, ettei ole mitään kunnioitusta yksinkertaisia yllä kerrotun kaltaisia sääntöjä kohtaan, ei mitään kunnioitusta ihmiselämää kohtaan. Onpa sitten kyse jostakin maasta, joka etenee toisen maan rajojen yli eikä kunnioita tämän suvereenisuutta, tai ISISistä, joka tappaa jokaisen muslimin tai 'epäuskaisen', joka ei usko kuten he uskovat, suuressa osassa maailmaa ei ole mitään jumalanpelkoa.

Ja on hyvä juttu, että minulta loppuu kirjoitustila, sillä puhuisin seurakuntien hajoamisista maton värin vuoksi sekä pastoreista, jotka saarnastuolista kutsuvat tuon seurakunnan jättäneitä paholaisen vaikutuksen alaisena ja paholaista täynnä oleviksi. Jatkaisin aina sellaisiin kristittyihin johtajiin saakka, joilla on avioliiton ulkopuolisia suhteita, avioeroja, ja jotka odottavat kolme kuukautta sihteerinsä tai ylistyksenjohtajansa kanssa solmimansa uuden avioliiton jälkeen ja sitten yhtäkkiä kaikki on hyvin... vau, missä on jumalanpelko uskovien joukossa?

Vastaus: tarvitaan henkilökohtaista vaellusta Jumalan kanssa, jotta on ilmestys Hänestä Jumalana. Ja sen täytyy olla vaellusta, jossa tuo ihminen ei halua mitään vastalahjaksi - hän vain keskittyy rakastamaan Jumalaa Jumalan tähden. Kuitenkin jopa Room. 1 sanoo, että ne, jotka haluavat nöyrän ja rehellisen sydämen, voivat nähdä jopa Hänen ominaisuutensa luomakunnassa, perustavimmassa ilmestyksessä Hänestä. Kun näen luontoa rakastavan ihmisen, joka myös tunnustaa, että Hän on Luoja, ajattelen, että tämä ihminen on lähempänä Jumalan valtakuntaa kuin monet kirkonpenkissä ja saarnastuoleissa.

Jumala ei ole mieli, niin että jumalanpelko voitaisiin keksiä. Hän on Henki, ja Pyhä Sellainen, ja Hänet täytyy siksi tuntea ihmishengessä. Juuri siellä Jumala paljastetaan, juuri siellä muodostuu kunnioittava arvostamisensa ja Hänen ja kaiken Hänen luomansa kunnioittaminen.

Ensi viikolla tavallaan tähän liittyvä uusi aihe, ja relevantti tähän kuukauteen nähden: tempausmielenlaatu... pysy mukana. Siihen saakka

Siunauksin,

John Fenn